

REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA

UZVP.ARJ.br.30/2024

Vrhovni sud Kosova, u veću sastavljenom od sudija Nebojše Boričića, kao predsednika veća, Ragip Namani i Zenel Leku, kao članova veća, uz sudelovanje stručnog saradnika Bujar Balaj, kao zapisničara, u upravnoj stvari po tužbi tužioca „A.“ Sh.P.K iz P., protiv tuženika Nezavisne komisije za medije, u predmetu poništaja odluke tuženika br. 2310/840/KPM/JU od 03.10.2023 godine i Odluke br.2310/889/BA/YF od 11.10.2023 godine, odlučujući po zahtevu tužica za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnetog protiv rešenja Privrednog suda Kosova-drugostepenog veća K.Dh.Sh.II.br.1675/2023 od 21.12.2023 godine, na sednici veća održanoj dana 19.03.2024 godine, doneo je sledeću:

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovan zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke tužioca „A.“ Sh.P.K, podnet protiv rešenja Privrednog suda Kosova-drugostepenog veća K.Dh.Sh.II.br.1675/2023 od 21.12.2023 godine.

Obrazloženje

Osporenim rešenjem Privrednog suda Kosova-drugostepenog veća K.Dh.Sh.II.br.1675/2023 od 21.12.2023 godine odbijena je kao neosnovana žalba tužioca „A.“ Sh.P.K, podneta protiv rešenja Privrednog suda-prvostepenog veća-fiskalne divizije KA.br.501/23 od 07.11.2023 godine, kojim je odbijen kao neosnovan predlog predlagača-tužioca „A.“ Sh.P.K, za odlaganje izvršenja odluke tuženika Nezavisne komisije za medije br.2310/840/KPM/JU od 03.10.2023 godine i Odluke br.2310/889/BA/YF od 11.10.2023 godine, do donošenja presude prvostepenog suda po tužbi tužioca.

Tužioc je ovom sudu podneo zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke, kojim osporava zakonitost rešenja Privrednog suda Kosova-drugostepenog veća K.Dh.Sh.II.br.1675/2023 od 21.12.2023 godine. Navodi da je osporeno rešenje doneto usled povrede odredaba postupka, sa predlogom da se zahtev usvoji i da se osporeno rešenje Privrednog suda Kosova-drugostepenog veća K.Dh.Sh.II.br.1675/2023 od 21.12.2023 godine i rešenje Privrednog suda-prvostepenog veća-fiskalne divizije KA.br.501/23 od 07.11.2023 godine ukinu da se predmet vrati na ponovno raymatranje i odlučivanje.

Vrhovni sud Kosova je shodno članu 53 Zakona o upravnim sporovima, održao sednicu, pa je nakon ocene osporenog rešenja, navoda iz zahteva tužilje za vanredno preispitivanje sudske odluke i nakon razmatranja ostalih spisa predmeta našao:

Zahtev tužioca za vanredno preispitivanje sudske odluke je neosnovan.

Iz spisa predmeta proizilazi da je osporenim rešenjem Privrednog suda Kosova-drugostepenog veća K.Dh.Sh.II.br.1675/2023 od 21.12.2023 godine odbijena kao neosnovana žalba tužioca „A.“ Sh.P.K, podneta protiv rešenja Privrednog suda-prvostepenog veća-fiskalne divizije KA.br.501/23 od 07.11.2023 godine, kojim je odbijen kao neosnovan predlog predlagača-tužioca „A.“ Sh.P.K, za odlaganje izvršenja odluke tuženika Nezavisne komisije za medije br.2310/840/KPM/JU od 03.10.2023 godine i Odluke br.2310/889/BA/YF od 11.10.2023 godine, do donošenja presude prvostepenog suda po tužbi tužioca.

Članom 22, stavom 2 Zakona o Upravnim Sporovima propisano je da po zahtevu tužioca, organ čiji se akt izvršava, odnosno organ nadležan za izvršavanje, može da odloži izvršenje do konačnog sudske rešenja ako rešenje nanosi štetu tužiocu koja bi se teško mogla popraviti a odlaganje nije protivno javnom interesu, niti bi se odlaganjem nanela nenadoknativa šteta protivnoj strani, odnosno zainteresovanom licu. Članom 22, stavom 6 navedenog Zakona, propisano je da tužioc može tražiti i od suda odlaganje izvršenja osporenog akta sve do donošenja sudske rešenja, a shodno stavu 2 ovog člana. Imajući u vidu napred navedene odredbe Zakona o Upravnim Sporovima, ovaj sud je našao da je drugostepeni sud pravilno postupio kada je odbio kao neosnovanu žalbu tužioca „A.“ Sh.P.K i potvrdio rešenje Privrednog suda-prvostepenog veća-fiskalne divizije KA.br.501/23 od 07.11.2023 godine, kojim je odbijen kao neosnovan predlog predlagača-tužioca „A.“ Sh.P.K, za odlaganje izvršenja odluke tuženika Nezavisne komisije za medije br.2310/840/KPM/JU od 03.10.2023 godine i Odluke br.2310/889/BA/YF od 11.10.2023 godine, do donošenja presude prvostepenog suda po tužbi tužioca.

U obrazloženju rešenja prvostepenog suda se između ostalog navodi „Osnovni sud je, nakon razmatranja zahteva tužioca za odlaganje izvršenja odluke i spisa predmeta, ocenio da nisu ispunjeni zakonski uslovi za usvajanje zahteva tužioca budući da navodi izneseni u zahtevu za odlaganje izvršenja odluke nemaju pravnu podršku, tj. nije argumentovano da odlaganje nije protivno javnom interesu, uslov koji je definisan članom 22, stav 2, ZUS. Prema razlozima koje je prvostepeni sud naveo u pobijanoj odluci, neosnovani su navodi tužioca da odlaganje izvršenja odluka nije protivno javnom interesu, budući da je sud ocenio da je prenošenjem poruka sa tekstualnim i audiovizuelnim sadržaja "P..." i "S... h..." ugrožen je javni interes, pa bi odlaganje izvršenja spornih odluka bilo protivno javnom interesu.“ U obrazloženju rešenja drugostepenog suda se između ostalog navodi „Veće drugostepenog odeljenja, polazeći od ovakvog stanja predmeta, u celosti usvaja stav prvostepenog suda kao pravičan i zakonit, budući da i po oceni veća ovog suda, u konkretnom slučaju, nisu kumulativno ispunjeni uslovi za odlaganje izvršenja upravnog akta iz člana 22, stav 2, Zakona o upravnim sporovima. Na osnovu okolnosti konkretnog slučaja, Veće ocenjuje da je prvostepeni sud pravilno primenio odredbu člana 22, stav 2, ZPP-u, dajući dovoljno zakonskih razloga i pravilno odmerio zahtev stranaka u odnosu na zakonske kriterijume. Po oceni veća drugostepenog odeljenja Privrednog suda, povodom navoda tužioca da će se izvršenjem osporenih odluka njemu naneti teško popravljiva šteta, prvostepeni sud je osnovano zaključio da uprkos tome da se tužiocu može naneti eventualna šteta ostavljanjem na snazi upravnog akta, to se može popraviti uz adekvatnu naknadu kao zakonsku opciju stranke u upravnom postupku. Što se tiče zakonskih uslova koji se odnose na javni interes i eventualnu štetu koja

se može naneti tuženoj strani, stav je Veća da u konkretnom slučaju objave koje su emitovane na televizijskim kanalima koje su predmet naloga tužene osporenom odlukom, nesumnjivo ugrožavaju javni interes. Drugostepena veća ocenjuju da je programskim sadržajem ograničenim osporenim odlukama otvoreno iskazano ugrožavanje nacionalne sigurnosti i teritorijalnog integriteta kroz podršku i promociju terorističkih akata u audio-vizuelnom i tekstualnom sadržaju koji se emituje na „A. S“ kanala. U okolnostima konkretnog slučaja, nesporna je činjenica da je do donošenja odluke broj 2310/840/KPM/JU došlo usled emitovanih objavljivanja na kanalima „A. S.“ tekstualnog i audiovizuelnog sadržaja „P...“ i „S... h...“, koji podržavaju i veličaju teroristički napad grupe koja je narušila nacionalni interes i opštu bezbednost Republike Kosovo. Objavljivanje takvog sadržaja koji ima za cilj promovisanje terorističkih akata i radnji koje mogu podstaći dodatno nasilje u Republici Kosovo, nesumnjivo predstavljaju radnju protiv javnog interesa. U međuvremenu, tužilac za sada nijednim dokazom nije uspeo da obezbedi da se ovakve publikacije neće ponavljati ili na bilo koji način ograničiti. U tom kontekstu, napadnuta odluka prvostepenog suda kojom je odbijen zahtev za odlaganje izvršenja, predstavlja proceduralnu privremenu odluku koja ima za cilj da osigura da se sadržaji koji promovišu podršku terorističkim aktima ne emituju do rešavanja po glavnom pitanju.“.

Imajući sve napred navedeno, po mišljenju ovog suda, drugostepeni sud je pravilno postupio kada na osnovu dokaza u spisima predmeta utvrdio da ne postoji pravna osnova za usvajanje zahteva za odlaganje izvršenja osporene odluke tuženika Nezavisne komisije za medije br.2310/840/KPM/JU od 03.10.2023 godine i Odluke br.2310/889/BA/YF od 11.10.2023 godine, zbog činjenice da u konkretnom slučaju ne postoje dokazi da su na kumulativan način ispunjeni uslovi za odlaganje izvršenja upravnog akta, a koji bi opravdali odlaganje gore navedene odluke, pozivajući se na zakonske odredbe iz člana 22 stav 2 Upravnim Sporovima.

Polazeći od iznetog, Vrhovni sud je našao da je drugostepeni sud u ovoj upravno-pravnoj stvari pravilno primenio odredbe administrativnog postupka, te da su navodi u zahtevu tužioca za vanredno preispitivanje sudske odluke neosnovani, jer nisu od uticaja na drugačije utvrđivanje činjeničnog stanja od onog koje je utvrdio drugostepeni sud. Po oceni ovog suda, osporeno rešenje drugostepenog suda je jasno i razumljivo. U obrazloženju osporenog rešenja je dato dovoljno razloga o odlučnim činjenicama koje prihvata i ovaj sud. Sud ocenjuje da je materijalno pravo pravilno primenjeno i da nije povređen zakon na štetu tužioca..

Sa svega iznetog, a na osnovu članu 54 stav 1 a u vezi sa članom 22 stav 2 i 6 Zakona o upravnim sporovima, odlučeno kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
Dana 19.03.2024, UZVP.ARJ.br.30/2024

Zapisničar,
Bujar Balaj

Predsednik veća,
Nebojša Boričić